

124. Jeesus kysyy Kysymyksen... Mikä on hintanne?

Oletteko te halukkaita luopumaan entisestä elämästänne MINUN VUOKSENI?

MIKÄ ON HINTANNE...

OLETTEKO HALUKKAITA LUOPUMAAN ENTISESTÄ ELÄMÄSTÄNNE MINUN VUOKSENI?

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 5. Syyskuuta, 2015.

(Clare) Herra on meidän kanssamme, Sydänasukkaat ja Hänen siunauksensa on päällämme. Hän on antanut minulle haastavan viestin, hyvin mielenkiintoisen. Kun minä odotin Herraa tänä iltana, Hän aloitti sanomalla...

(Jeesus) ” Odottaminen on ihanaa. ”

(Clare) Ja minä ajattelin itsekseni... ”En usko... että se uppoaa kovinkaan hyvin, Herra... En usko, että kukaan ajattelee, että odottaminen on ihanaa!” Siihen suuntaan Hän oli menossa, minä olin niin innokas kuulemaan, mitä Hänellä oli sanottavaa.

Jeesus aloitti... ” Odottaminen on ihanaa!” (Toisin sanoen, Taivaaseennoston odottaminen on ihanaa.) Miksi sanon niin? Koska se antaa teille vielä yhden tilaisuuden panna täytäntöön unelmianne ja tuottaa hedelmää Valtakuntaan. ”

” Ne teistä, jotka ovat ahdistuneet odottamisesta, eivät täytä Minun tahtoani ollenkaan. Te olette omassa tahdossanne ja keskittyneitä itseenne. Katsokaa syvemmälle elämiinne ja nähkää, että tämä ei ole vain välittömästä Taivaaseennostosta nouseva ongelma, tämä on elämänmittainen kyvyttömyys – tai kyvyn puute. Sen syynä on laiskuus. Te laiskottelette, ettekä täytä tarkoitustanne tällä Maapallolla ja käytä kaikkia kykyjä, joita Minä olen teille antanut. ”

” Mistä te tiedätte, että te olette Minun tahdossani? Kun te olette Minun tahdossani, teidän elämäenne on voimaa pursuavaa ja täynnä tarkoitusta. Teillä on jotakin mitä odottaa joka aamu. Te kasvatte elämässänne, joka on nimetty teille. Te olette etsineet tarkoitusta elämässänne ja löytäneet sen. Minä käytän teitä. ”

” Jotkut teistä yhä odottavat siivillä työtä, jota Minä olen valmistellut teille. Jotkut teistä todellakin OVAT muodonmuutoksessa nyt, ettekä vielä ole valmiita menemään maailmaan tekemään työtänne, mutta te voitte tuntea, että teillä on työ, missio ja että teitä valmistellaan. Jotkut teistä ovat valinneet oman tienne ennen Minun tietäni. Ja te ihmettelette, että miksi te ette ole onnellisia. Clare, jaa heidän kanssaan se, mitä sinä teit, kun Minä kutsuin sinua. ”

(Clare) No niin, me olemme puhuneet tästä aikaisemminkin, mutta minä kävin mukavassa keskiluokkaisessa kirkossa Phoenixin pohjoispuolella, sillä aikaa kun minun silloinen aviomieheni kävi Arizonan yliopistoa ja opiskeli yhteiskuntasuhteita. Minä tein kaiken voitavani tukeakseni hänen uraansa, siinä mielessä, että minä puin hänet oikeisiin vaatteisiin, koristelin taloa, esitin asiat oikealla tavalla, joka näytti menestyvältä.

Hänen vanhempansa maksoivat laskun ja me elimme mukavasti. Hänen ja hänen isänsä välillä oli ollut etäännyttä, koska hänen isällään oli korkea asema yliopistossa, rahoittaen opiskelijoita. Ja hänen isänsä halusi hänen tekevän jotain itsestään, ei vain tarjoilla pöytiin.

Ja se vain sattui, että me tunsimme kutsua Youth with a Mission(=Nuoriso, jolla on Missio, kansainvälinen yhteiskristillinen lähetys- ja koulutusjärjestö), YWAM:iin, Hollantiin – ja ainakin minä tunsin voimakasta vetoa siihen suuntaan. Siispä me aloimme todella yrittää erottaa Jumalan tahdon meitä varten.

Sinä ajanjaksona, Richard Wurmbbrand, Voice of the Martyrs (= Marttyyrien Ääni, kansainvälinen järjestö, joka auttaa vainottuja kristittyjä) tuli puhumaan kirkkoomme keskiviikko iltana ja puhui varallisuudestamme, mutta kuinka onnellisia me olimme varallisuudessamme? Hän puhui myös siitä, että jotkut meistä on kutsuttu tehtävään kentälle, mutta meillä kaikilla on hintamme. Hän katsoi suoraan minuun, vaikka minä istuin kaukana kirkon siivessä, ja sanoi ”Mikä on sinun hintasi?” Vau! Se iski minun sydämeeni kuin luoti!

No niin, siihen aikaan kirkolla oli yksi lähetystyöntekijä, jota oltiin lähettämässä kentälle, nuori naimaton tyttö, työskentelemään seurakunnan virastossa. Me olimme pariskunta kolmissakymmenissä, kolmen lapsen kanssa ja halusimme mennä YWAM:iin koulutettavaksi, mutta me tarvitsimme 5000 dollaria. Kirkko ei ollut kiinnostunut rahoittamaan meitä.

Ja ainoa asia, mikä oli sen rahamäärän arvoinen, joka meillä oli, oli upouusi farmariauto, jonka aviomiehen isä oli juuri ostanut meille ja antanut lahjaksi. No niin, tässä, perhesuhteet paranivat, aivan – he antoivat meille tämän lahjan. Ja tietenkin, mennäksemme YWAM:iin meidän täytyisi uhrata tämä lahja ja täysin vieraannuttaa hänen isänsä.

Minulla oli joitakin todella syvään juurtuneita epävarmuuksia koko asian suhteen, ja yksi oli suhteeni mieheen, jonka kanssa olin mennyt naimisiin. Jokin ei ollut oikein. Me emme aivan olleet samalla sivulla toistemme kanssa ja minä ajattelin, ”Hienoa. Me menemme sinne vieraalle maalle ja eroamme ja minä tulen olemaan avuton kolmen lapsen kanssa.”

Minä ajattelin lihallani, todella. Minun sydämeni huusi menemisen puolesta, mutta minun lihani sanoi, ”Ole varovainen! Ole huolellinen.” Tiedäthän, ole turvassa.

Minä muistan, kun me niin vakavissamme pohdimme sitä ja minulla oli jopa naurettava ajatus, että minä tarvitsin vaatetusta Euroopan matkalle. Minun äitini teetti joitain vaatteita minulle. Oli kuin olisin harkinnut fantasia osaa näytelmässä tai jotain. Loppujen lopuksi, me möimme sydämemme 5000 dollarin autosta ja suhteesta hänen isäänsä, ja pian sen jälkeen se rikkoutui.

Ja minulla oli uni. Tässä unessa minä olin risteilijälaivalla. Kapteeni oli pyytännyt puhua minulle; hän oli laivan pääkannen alla olevalla kannella. Kävelin hänen läheisyyteensä, hän oli pitkä, vaalea, puhtaaksi ajeltu ja hyvin komea valkeassa puvussaan. Hän sanoi... ”Herra kutsui. Sinä et vastannut kutsuun, mutta Hän tulee kutsumaan uudelleen.” Sitten minä heräsin. Välittömästi minä tiesin, että me olimme tehneet väärän valinnan ja olin syvästi murheellinen.

Ei kovin kauaa sen jälkeen, meidän toiselle lapsellemme täytyi tehdä hätäleikkaus, hänellä oli henkeä vaarantava suolistotukos. Kolmen kuukauden kuluttua, mieheni ja minä asuimme ja elimme ilman työttömyyskorvausta, hän päätti, että hän menisi takaisin kouluun, ja me olimme palanneet kodikkaaseen keskiluokkaiseen elämäntapaamme. Mutta minä en ollut onnellinen; se oli tasaista ja siitä puuttui todellinen syvä olemus.

Seuraavan kerran, kun Herra kutsui, me teimme sitä samaa, mutta Annapoliksessa, Marylandissa. Ja kahden lukukauden jälkeen, hän jätti koulun kesken, koska hän ei suorittanut yhtä kurssia hyvin. Tähän aikaan minulla oli inspiraatio, jota minä seurasin ja hän seurasi mukana, koska hänellä ei oikeastaan ollut mitään todellista visiota. Ja minä tein hypyn täydellisestä riippuvuudesta varakkaisiin vanhempiin - hyppäsimme täydelliseen riippuvuuteen Jumalasta, ja elämiseen vain Hänelle.

Me päädyimme tervapaperi hökkeliin, vuoren rinteelle Poconosiin, Pennsylvaniaan; juoksevaa vettä oli, kun satoi, kokosimme polttopuita kirpeässä kylmyydessä, nyt minun neljännen lapseni kanssa, hän oli vain kaksi kuukautta vanha ja elimme radikaalissa, evankelisessa köyhyydessä. Yhtä lasta kotiopettaen ja vastasyntyntynyttä lattialla ammeessa pesten. Mutta onnellinen? Voi, hyvänen aika, en ole koskaan elämässäni ollut niin onnellinen.

Minun koko elämäni pyöri Herran ympärillä, minun mieheni ja minun lasteni. Me tiedustelimme, että voisimmeko tulla jäseniksi kristilliseen yhteisöön, joka oli liittynyt John Michael Talbotin yhteisöön Arkansasissa. Minä annoin pois kaiken paitsi kaikkein käytännönläheisimmät vaatteet mitä minulla oli, kaikki minun hienot antiikkiesineeni, hienot huonekaluni, astiaston, ja todella mukavan elämäntyylin ansat. Ja tyylikkäitä asioita, tiedättehän, kuten keräilijöiden tavaroita... ja karsin ja jäljelle jäi vain pelkät välttämättömimmät. Kohtasin aivan uuden vapauden elämässäni ja en tiennyt sellaista olevan olemassakaan. Tämä oli toinen kutsumme Herralta.

Pian sen jälkeen, minun mieheni jätti minut, koska hän ei halunnut olla missään tekemisissä tällaisen elämäntyylin kanssa... hän halusi tehdä jotakin maailmassa ja olla varakas.

(Jeesus) ” Katsokaahan, Minun lapseni, oli uhrauksia, joita täytyi tehdä. Mukava elämäntyyli tai vaarantäyteinen elämä Minua varten. Päätöksiä täytyi tehdä avioelämää ja lapsia koskien. Suhteet ja turvallisuus jäivät taakse, koska Minä kutsuin häntä toiseen maahan, Minun tahtoni maahan, missä asiat vain versovat maasta ja putoavat syliisi, kun Minä varustan sinut. Mutta on tietty määrä puutetta, halveksuntaa, ylenkatsetta ja epävarmuutta ennen kuin opitte lepäämään Minussa. ”

(Clare) Muuten, sivuhuomautuksena halusin vain sanoa – se avioliitto ei ollut Jumalan tahdossa; se avioliitto oli lihassa. Me uskomme, että kun Jumala yhdistää ihmiset toisiinsa, heidän tulisi pysyä yhdessä. Jos Herra ei ole tuonut sitä avioliittoa yhteen, se ei todella ole sitä, mitä en pitäisi olla Hänessä. Eikä se tule pysymään koossa tai tuottamaan hedelmää siinä kunnossa.

(Jeesus) ” Monilla teillä on vakaat sydämet Minulle, mutta te ette ole ihan onnistuneet pelastamaan itseänne omalta turvallisuus vyöhykkeeltänne Minun tahtooni. Te ajattelette niin kuin maailma ajattelee, ja sellaisena maailma vie teidän aikanne. Te teette työtä turvallisuuksienne vuoksi, katon päänne päälle, auton, ruuan ja pukeutumisen ja myönsittepä tai ette, toisten hyväksymisen vuoksi, jopa joissain tapauksissa vanhempienne. ”

” Se, mitä Minä haluaisin teidän tekevän, on kysyä itseltänne, ”Olenko minä onnellinen ja olenko toteuttanut itseäni? Onko tämä elämää, jota haluan seuraavat 20 vuotta?” Ok, älkää ymmärtäkö väärin Minua, Minä en sanonut, että te tulisitte olemaan täällä toiset 20 vuotta! Ei, Minä sanoin, ”Voitteko kuvitella elävänne tällaista elämäntyyliä ja olevan onnellisia seuraavat 20 vuotta, vai saako se ajatus teidät todella kysymään ja epäilemään? ”

” Voitteko nähdä itsenne vanhenemassa tyytyväisenä tähän elämään, vai puuttuuko jotakin kauhean tärkeää? Onko olemassa toteutumattomia toiveita jakaa Evankeliumia ja elää vapaana kuin linnut? Kaipaatteko olla seurakunnassa ja nähdä muiden tulevan parannetuiksi turvallisesti Minun käsivarsilleni? Vai oletteko onnellisia työskennellen maailmalle ja tehden osanne, mitä pystytte ja missä pystytte? Eläen nykytilanteessa. ”

” Minä jätän teidät nyt näiden ajatusten pariin. Mikä on hintanne? Enkö Minä kertonut teille, tavoittele unelmianne ja jatkakaa työskentelemistä, kun odotatte Minua? Onko se silkkaa raadantaa vai iloa elää yksi päivä lisää tehden yhden asian lisää Valtakunnan tulemiseksi? Odotteletteko aikanne vai odotatteko Minussa? ”

” Minä haluan nähdä teidän lähtevän siihen suuntaan, josta te olette unelmoineet, mutta olette pidätelleet tekemästä sitä Taivaaseennoston vuoksi tai itsekkäiden henkilökohtaisten motiivien vuoksi, kuten Claren tapauksessa. Minä haluan nähdä teidän murtautuvan vapaaksi ja seuraavan korkeinta päämääränne elämässänne – päämäärää, jota varten teidät luotiin tälle Maapallolle. ”

” Kun te olette siinä paikassa, te tulette olemaan Minun tahdossani ja te tiedätte sen. Teidän elämänne tuottaa hedelmää, minne ikinä menettekin, olipa se sitten pikkuinen hedelmä kansankeittiössä tai enemmän hedelmää Mosanbikissä. Jokaisella teistä on päätös tehtävänä. Minä en välitä, oletteko 16 tai 60. Clare lähti matkaan, kun hän oli 40, neljän lapsen kanssa. ”

” Mikään siitä ei ole tärkeää. Se mikä on tärkeää: oletteko toteuttaneet itseänne? Vai tuntuuko teistä, että elämä on petkuttanut teitä? Koskaan ei ole liian myöhäistä tehdä muutos, seurata Minua ja seurata sydäntänne... koskaan ei ole liian myöhäistä. Ja niille teistä, jotka ovat vanhempia, teillä on viisautta ja kypsyyttä, joka puuttuu nuoremmalta sukupolvelta ja silti teillä on paljon annettavaa. Älkää antako ajatuksen sortaa itseänne, että olisitte liian vanhoja. Se on valhe Helvetistä. Clare ei aloittanut musiikin parissa ennen kuin hän oli 58 ja katsokaa mitä Minä pystyin tekemään hänelle ja hänen kauttaan. ”

” Kaikki mitä Minä pyydän teiltä, on teidän halukkuutenne. Halukkuus murtautua elämänne laatikosta, jonka te olette luoneet itsellenne pelon ja turvattomuuden takia. Ei ole tarvetta pelätä, jos teette valintanne Minua varten. Minä olen jo turvannut teidän selustanne ja varustanut kaikki tarpeenne Minun Armoni ja Minun Tahtoni mukaan. Kysymys kuuluu, oletteko halukkaita antamaan anteeksi itsellenne ja elämään Minua varten? ”

” Oletteko valmiita kieltämään itsenne, nostamaan ristinne ja seuraamaan Minua? Vai oletteko niin kuin rikas nuori hallitsija... keksien tekosyitä. ”Mutta minulla on niin monia omistuksia! Mitä? Luopuisin perinnöstäni? Voi ei, en minä voisi tehdä sitä!” Mistä te olette valmiita luopumaan Minun Valtakuntani vuoksi ja syvän sisäisen ilon, jota tunnette Minun tahdossani, työskennellen Minun kanssani pelastaaksemme sieluja. Lyhyesti... ”Mikä on hintanne, tänä iltana?”

” Minun siunaukseni lepäävät päällänne, kun tutkitte sydämiänne. Minun Henkeni on teissä, Minä en hylkää teitä tämän sydäntä tutkivan kysymyksen vastaamisessa. Minä tulen teidän luoksenne. ”